

tydeligt Beløb, og det kan man ogsaa gjøre uden Fare for hele Statens finantsielle Status, idet man i de foregaaende Aar har henlagt Beløbene. I Almindelighed at gjøre Bemærkninger om Finantslovens Karakter under disse eiendommelige Forhold er jo ikke saa let. Jeg kunde have ønsket at opfordre Regeringen til at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke i mange forskjellige Retninger kunde hjælpes paa de sørgelige økonomiske Forhold, der for Tiden ere her i Landet. Vi have under tidligere Finantslovsbehandlinger udtalt Ønsket om, at en Del Omkostninger, som nu hvile paa Amtsrepartitionssonden og Kjøbstæderne, nemlig Delinkventomkostningerne, kunde gaa over paa Staten. Det er naturligtvis ønskeligt, naar Kommunerne trænge til al den Bøttelse, som er mulig. Jeg har ogsaa tidligere fremhævet — jeg veed ikke, om Andre have deltaget deri — at det kunde være ønskeligt, at Bygningssafgiften blev slaaet fast, ligesom Hartkornssafgiften er fastslaaet. Bygningssafgiften er ikke blot en overordentlig trykkende Byrde for Landet og til Dels en ubillig Stat, men for Kjøbstæderne er der det Uheldige ved den, at den er vedblivende stigende, uden at Kjøbstæderne længer have de særlige Fordele, som der i gamle Dage var knyttet til at være Kjøbstadbehoer. Det gjælder i endnu højere Grad om Indkvarteringsbyrden; der synes mig at være Noget ligefrem uretfærdigt i, at man, naar man i gamle Dage havde paalagt Kjøbstæderne Indkvarteringen, fordi de vare fri for de militære Byrder, og naar man ophæver denne fritagelse og gjør alle Borgere i Staten værnepligtige og pligtige til at tage Militærtjeneste, saa alligevel vedbliver at lade Indkvarteringsbyrden hvile paa Kjøbstæderne. Jeg tillod mig forleden Dag i en anden Anledning at yttre, at det vilde være ønskeligt, om Brændevinsafgiften kunde blive ureguleret, for at man kunde faae det Udbytte af den, som oprindeligt var paaænkst, og som kun ved den urigtige Beskatningsmaade — det tror jeg, man tør sige — tabes, og om den forøgede Indtægt, der indvindes, kunde henlægges til Hjælp for Kommunerne, som ere i saa høi Grad trængende, og som i saa høi Grad lide under Følgerne af den uheldige Brændevinsafgift. Alle disse Henstillinger ere jo imidlertid frugtesløse; det synes jo, som om der kun skal arbeides i een Retning, nemlig den store politiske, som det jo gaar i næsten alle demokratiske Stater, hvor der jo næsten ikke gjøres Andet, end at man skændes indbyrdes om Forsfatningen, idet Programmerne jo næsten altid lyde paa Revision af Forsfatningen, Forandringer i Forsfatningen, For-

andringer i Valgloven osv., medens man aldrig gjør det Allermindste for Borgerne i nogen Retning. Der fremkommer jo mange Ønsker, og Regeringen har ofte været villig til at tage Hensyn til disse Ønsker, men i Reglen hjælper det Intet, Forslagene forsvinde i det Rum, hvor Alt forsvinder. Med Hensyn til den Underbalance, som viser sig, er det altsaa ret naturligt, naar den er til Stede, at den da kan paavises paa Finantsloven; men paa de første 25 Paragrafer vil der ikke vise sig Noget af særlig mærkelig Karakter. Om enkelte af de Forandringer, der stilles, kan man maaste nok sige, at de kunne udsættes, men gennemgaaende er der vistnok ingen væsentlige Bemærkninger at gjøre til dem. Paa § 26 stiller det sig lidt anderledes, der ere Fordringerne unægtelig vorede en Del. Vi have hørt de cærede Ministres Erklæringer, hvis Budgetter optage de væsentligste Fordringer, der stilles paa § 26, og det maa vel være forbeholdt ved denne Lovs videre Behandling at tage under Overveielse, hvorvidt det er muligt for Landstinget i alle Retninger at tilfredsstille de Ønsker, der stilles. Man kan kun sige, at selv om de alle ere hensigtsmæssige, rigtige og nødvendige, kan det være et Spørgsmaal, om det er rigtigt paa et Aar at bevilge saa overordentlig store Summer, om det er muligt at gennemføre Alt paa en Gang, om ikke i alt Fald Noget af det med Føie kan udsættes til et følgende Aar, for at vi ikke et følgende Aar skulle staa med tomme Hænder, medens vi det ene Aar have altfor Meget at bestille; det maa imidlertid være forbeholdt nærmere Overveielse. Paa § 27 er der et meget stort Beløb, jeg tror 8½ Million Kroner, som kaldes Formueserhvervelse. Det er et Ord, som vist ikke helt passer paa denne Paragraf, men det er dog heller ikke helt urigtigt, det dreier sig om Udvidelsen af Jernbanestationer, Forandringer af Spor og deslige, det er særlig Jernbaner og Driftsmateriel, der optager en stor Del af disse Udgifter. Det er naturligvis i Birteligheden Forbedringer, men det kan heller ikke nægtes, at en hel Del af de Ting, der forlanges, kunde man maaste nok vente med, og der kunde være enkelte, om hvilke man maa sige, at det er noget tvivlsomt, om de i alt Fald endnu ere modne til Gennemførelse, og at det maaste kunde være nok, naar der skete forskellige Sitandsættelser. I det Hele vil Resultatet dog forhaabentlig blive, at Finantsloven vel vil vise nogen Underbalance, men det opfatter jeg ikke som noget Uheld, det er kun en Følge af de uheldige Tilstande, hvorunder vi have levet, og jeg vil derfor for